

« zurück blättern vor »

LEGIER II subst. m., ab 1551; ‘Feldlager während militärischer Übungen’ – ‘obozowisko rozkładane w czasie ćwiczeń wojskowych’: (1551) 1564 Biel.Kr. 689, L *Król się z wojskiem ruszył, legier wszystkich zapaliwszy.* ◦ (1560) 1579 Tarn.Ust. 248, L *Hetman o to starać się ma, aby nieprzyjaciela z iego legiera, którymkolwiek obyczaiem, wywiódl.* ◦ [LBel.] 1594 SarnStat 433, SPXVI *Ktoby osiadły był w onym Woiewództwie gdzie stánowisko będą mieć żołnierze // y gdzie się krzywdá stánie / tedy ná máiętności má bydź pozew kládzion: gdzie nie / tedy w gospodzie / álbo Legierze pozwánego.* – SPXVI, L, SWIL, SW, LSP. ◊ **Etym:** frühnhd. *läger* subst. m., ‘Feldlager, Rastort eines Heeres’, GRI. ❖ Das Lemma fehlt bei CNAPIUS, SWIL verweist unter *legier* (2b) auf *obóz*, kennt also das Wort nur aus LINDE. SW hält nur *legier* für hochsprachlich, *lagier* und *logier* für mundartlich (wohl Neuentlehnungen des 19. Jhs.). LEHR-SPLAWIŃSKI kennt wiederum *lagier* aus SW (einer der gleichen Belege).

« zurück blättern vor »